

UNIONENS HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT FOR
UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 25.9.2017
JOIN(2017) 36 final

2017/0236 (NLE)

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Vedlagte forslag udgør det retlige instrument for undertegnelsen af den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side (i det følgende benævnt "aftalen").

Forbindelserne mellem Den Europæiske Union (EU) og Republikken Armenien (Armenien) er i øjeblikket baseret på den partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side, som trådte i kraft den 1. juli 1999, i første omgang for en periode på ti år, og som automatisk er blevet forlænget.

Den 29. september 2015 vedtog Rådet en afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at føre forhandlinger om en rammeaftale mellem EU og Armenien. Forhandlingerne om aftalen blev indledt den 7. december 2015. Teksten til aftalen blev paraferet den 21. marts 2017.

Rådet er blevet orienteret i hele forhandlingsforløbet. Det er blevet hørt i Gruppen vedrørende Østeuropa og Centralasien og Handelspolitikudvalget. Europa-Parlamentet er også løbende blevet fuldt ud orienteret under forhandlingerne.

Kommissionen og den højtstående repræsentant vurderer, at de mål, der var opstillet i Rådets forhandlingsdirektiver, er nået, og at udkastet til aftale kan forelægges til undertegnelse.

2. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

2.1 Aftalens formål og indhold

Anvendelsesområdet for den nye aftale er omfattende og dækker emner inden for EU's kompetence- og interesseområder, som afspejler det eksisterende bredspektrede samarbejde på det økonomiske, handelsmæssige og politiske område og vedrørende sektorspecifikke politikker. Disse områder udvikles yderligere, således at der tilvejebringes et langsigtet grundlag for yderligere udvikling af forbindelserne mellem EU og Armenien. Ved at styrke den politiske dialog og forbedre samarbejdet på en lang række områder danner aftalen grundlag for et mere effektivt bilateralt engagement med Armenien.

Aftalen indeholder EU's politiske standardklausuler om menneskerettigheder, Den Internationale Straffedomstol, masseødelæggelsesvåben, håndvåben og lette våben og bekæmpelse af terrorisme. Den indeholder også bestemmelser om samarbejde inden for områder som transport, energi, sundhed, miljø, klimaændringer, beskatning, uddannelse og kultur, beskæftigelse og sociale anliggender, bank- og forsikringsvirksomhed, industripolitik, landbrug og udvikling af landdistrikter, turisme, forskning og innovation og minedrift. Derudover omfatter den retligt samarbejde, retsstatsprincippet, bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme samt bekæmpelse af organiseret kriminalitet og korruption.

Aftalen indeholder et væsentligt afsnit om handel med vigtige forpligtelser på flere politiske områder. De vil forbedre betingelserne for den bilaterale handel mellem EU og Armenien, samtidig med at der tages fuldt ud hensyn til Armeniens forpligtelser som medlem af Den Eurasiske Økonomiske Union. De vil ligeledes sikre bedre reguleringsmæssige rammer for de

erhvervsdrivende på områder som f.eks. handel med varer og tjenesteydelser, etablering og drift af virksomheder, kapitalbevægelser, offentlige indkøb, intellektuel ejendomsret, bæredygtig udvikling og konkurrence.

På visse områder skal aftalen også bidrage til at tilnærme den armenske lovgivning gradvis til den gældende EU-ret. Den går dog ikke så vidt som til at oprette en associering mellem EU og Armenien.

Aftalen indeholder bestemmelser om midlertidig anvendelse deraf.

2.2 Retsgrundlag for den foreslåede afgørelse

Artikel 218, stk. 5, i TEUF indeholder bestemmelser om vedtagelse af en afgørelse om bemyndigelse til undertegnelse af en aftale. Derudover fastsættes det i artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF, at Rådet skal træffe afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt.

Hvad angår en foranstaltning, der samtidig forfølger flere formål, eller som har flere led, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, har Domstolen fastslået, at når forskellige bestemmelser i traktaten således finder anvendelse, skal en sådan foranstaltning undtagelsesvist vedtages med de dertil svarende forskellige retsgrundlag, medmindre de for hver enkelt retsgrundlag fastlagte procedurer er uforenelige med hinanden (sag C-490/10, Europa-Parlamentet mod Rådet, ECLI: EU:C:2012:525, præmis 46).

Aftalen forfølger en række mål og indeholder elementer inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, den fælles handelspolitik og udviklingssamarbejde. Disse aspekter af aftalen er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet.

Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt.

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør derfor indbefatte artikel 37 i TEU, artikel 207 i TEUF og artikel 209 i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 5, i TEUF og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF. Der kræves ingen yderligere bestemmelser som hjemmel (jf. sag C-377/12, Kommissionen mod Rådet, ECLI: EU: C: 2014:1903).

Efter at have vurderet aftalens tekst er den højtstående repræsentant og Kommissionen af den opfattelse, at aftalen ikke omfatter nogen områder, der henhører under medlemsstaternes enekompetence, hvilket i juridisk forstand ville kræve anvendelse af en blandet aftale. Da forhandlingsdirektiverne imidlertid blev udstedt med henblik på en blandet aftale, blev teksten til aftalen paraferet som en blandet aftale og foreslås derfor her som sådan med henblik på undertegnelse og indgåelse, idet parterne er Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side.

2.3 Nødvendigheden af den foreslåede afgørelse

I henhold til artikel 216 i TEUF kan Den Europæiske Union indgå en aftale med et eller flere tredjelande, når der i traktaterne er fastsat bestemmelser herom, eller når indgåelsen af en aftale enten er nødvendig for i forbindelse med EU's politikker at nå et af de mål, der er fastlagt i traktaterne, eller er foreskrevet i en juridisk bindende EU-retsakt eller kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde.

Traktaterne indeholder bestemmelser om indgåelse af aftaler som denne, navnlig i artikel 37 i TEU, artikel 207 i TEUF og artikel 209 i TEUF. Desuden er indgåelsen af aftalen nødvendig

for inden for rammerne af EU's politikker at nå de mål, der er anført i traktaterne, herunder styrkelse af menneskerettigheder, ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelse af terrorisme, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, handel, migration, miljø, energi, klimaændringer, transport, videnskab og teknologi, beskæftigelse og sociale anliggender, uddannelse og landbrug.

Aftalen skal undertegnes, inden den kan indgås på Den Europæiske Unions vegne.

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 37,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207 og 209, sammenholdt med artikel 218, stk. 5, og artikel 218, stk. 8, andet afsnit,

under henvisning til forslaget fra Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. september 2015 bemyndigede Rådet Kommissionen og den højtstående repræsentant til at indlede forhandlinger med Republikken Armenien om en rammeaftale.
- (2) Forhandlingerne er blevet afsluttet, og den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side (i det følgende benævnt "aftalen") blev parferet den 21. marts 2017.
- (3) I henhold til artikel 385 i aftalen kan aftalen anvendes midlertidigt.
- (4) Aftalen bør undertegnes på Unionens vegne og anvendes midlertidigt med forbehold af opfyldelse af de procedurer, der er nødvendige for dens indgåelse på et senere tidspunkt —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Der gives herved på Unionens vegne bemyndigelse til undertegnelse af den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side med forbehold af indgåelse af aftalen.

2. Teksten til den aftale, der skal undertegnes, er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Generalsekretariatet for Rådet udarbejder det relevante dokument, der giver den eller de personer, der er udpeget af forhandleren af aftalen, fuldmagt til at undertegne aftalen, med forbehold af dens indgåelse.

Artikel 3

1. I henhold til aftalens artikel 385 og med forbehold af de deri omhandlede meddelelser anvendes aftalen midlertidigt i sin helhed mellem Unionen og Republikken Armenien, indtil den træder i kraft.

2. Den dato, fra hvilken aftalen finder midlertidig anvendelse, offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

Artikel 4

1. Hvad angår aftalens artikel 240 skal ændringer til aftalen ved afgørelser, der træffes i Underudvalget vedrørende Geografiske Betegnelser, godkendes af Kommissionen på Unionens vegne. Kan de berørte parter ikke nå til enighed efter indsigelser vedrørende en geografisk betegnelse, træffer Kommissionen afgørelse efter proceduren i artikel 57 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer¹.

2. Med henblik på artikel 270, stk. 2, første punktum, bemyndiges Kommissionen til at godkende Unionens holdning med hensyn til ændringer af bilag XI til aftalen.

I forbindelse med aftalens artikel 270, stk. 2, andet punktum, bemyndiges Kommissionen til at rejse indsigelse mod en ændring eller rettelse af bilag XI foreslået af Republikken Armenien.

Artikel 5

Aftalen bør ikke fortolkes således, at den skaber rettigheder eller forpligtelser, som kan påberåbes direkte for Unionens eller medlemsstaternes domstole.

Artikel 6

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

¹ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.